

Spis treści

Irena Stanislava Bajorūniene, Ceslovas Christauskas: Analysis of Financial Support from European Structural Funds for Development of Lithuanian Small- and Medium-Size Business	9
Piotr Bednarek: Rachunek rezultatów jako instrument controllingu zasobów ludzkich w urzędzie gminy	20
Jacek Gad, Ewa Walińska: System ekonomiczno-finansowy a system rachunkowości w zarządzaniu jednostką – teoria a praktyka	33
Zdzisław Kes: Wyznaczanie mierników perspektywy klienta z wykorzystaniem arkusza kalkulacyjnego Excel	48
Anna Knieper: Koszty wprowadzenia waluty euro w przedsiębiorstwach niemieckich (analiza wyników ankiety)	67
Robert Kurek: Modele wewnętrzne w ocenie działalności zakładów ubezpieczeń	82
Katarzyna Kuziak: Zarządzanie ryzykiem prawnym w przedsiębiorstwie	91
Maria Nieplowicz: Koncepcja zrównoważonej karty wyników dla Wrocławia	100
Maria Niewiadoma: Wybrane problemy oceny zmian w procedurach i mechanizmach kontroli wewnętrznej w bankach	113
Bartłomiej Nita: Szacowanie przepływów pieniężnych i stopy dyskontowej w dochodowym podejściu do wyceny przedsiębiorstwa	122
Agnieszka Ostalecka: Problem restrukturyzacji brazylijskiego systemu bankowego w połowie lat 90.	138
Magdalena Swacha-Lech: Potencjalne zagrożenia związane z prowadzeniem działalności bancassurance przez bank	146
Fabian Zielonka: Badanie rzetelności prognoz finansowych kredytobiorców	162

Summaries

Irena Stanislava Bajorūniene, Ceslovas Christauskas: Analiza wpływu finansowej pomocy pochodzącej z europejskich funduszy strukturalnych na rozwój małej i średniej przedsiębiorczości na Litwie	19
Piotr Bednarek: Activity Accounting as a Tool of Human Resources Controllershship in Local Government Office	32
Jacek Gad, Ewa Walińska: Entity Economic-financial System and Accounting System – Theory and Practice	47

Zdzisław Kes: Choosing Measures for the Customer Perspective Using Excel Sheet for Calculating	66
Anna Knieper: Costs of Introducing of the Euro in German Companies (Review of the Survey Results)	81
Robert Kurek: Internal Models in Evaluation of Activity of Insurance Companies	90
Katarzyna Kuziak: Managing Legal Risk in an Enterprise	99
Maria Nieplowicz: The Conception of the Balanced Scorecard for Wrocław	111
Maria Niewiadoma: Changes in Procedures and Mechanisms of Internal in Banks	121
Bartłomiej Nita: Cash Flow and Discount Rate Estimation under the Discounted Cash Flow Valuation Method	137
Agnieszka Ostalecka: Restructuring Processes as a Response to the Problems of the Banking System in Brazil in the Half of 1990s	145
Magdalena Swacha-Lech: Potential Threats Related to Bancassurance Activities of Banks	161
Fabian Zielonka: Examining the Accuracy of Financial Forecasts of Borrowers	176

Anna Knieper

KOSZTY WPROWADZENIA WALUTY EURO W PRZEDSIĘBIORSTWACH NIEMIECKICH (ANALIZA WYNIKÓW ANKIETY)

1. Wstęp

Ustanowienie 1 stycznia 1999 r. europejskiej unii gospodarczej i walutowej wpłynęło istotnie na funkcjonowanie wszystkich działających w jej obszarze przedsiębiorstw. Z pewnością wprowadzenie euro przyniosło im wiele korzyści, związanych z posługiwaniem się jedną walutą. Dla przedsiębiorstw najważniejsze z nich to: eliminacja kosztów transakcyjnych związanych z wymianą walut oraz kosztów zabezpieczania się przed stratami wynikłymi z wahań kursów walutowych, ponadto ułatwienie dokonywania rozliczeń pomiędzy podmiotami, a także sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych, a wreszcie poprawa przejrzystości rynku czynników produkcji oraz rynku kapitałowego. Jednakże chcąc w pełni korzystać z zalet z funkcjonowania w obszarze jednawalutowym, przedsiębiorstwa musiały szybko i sprawnie dostosować się do nowej waluty, co wiązało się z jednorazowym poniesieniem kosztów technicznych i organizacyjnych.

Celem artykułu jest próba oszacowania rzeczywistych kosztów wprowadzenia euro. Na potrzeby analizy zostały przeprowadzone badania empiryczne metodą ankietową. Ankieta została skierowana do przedsiębiorstw niemieckich, w których dostosowanie do waluty euro zostało zakończone w 2002 r.

Polska jako członek Unii Europejskiej ma status kraju objętego derogacją, co oznacza, że po spełnieniu kryteriów określonych w Traktacie ustanawiającym Wspólnotę Europejską (TWE), tzw. kryteriów konwergencji, będzie mogła przyjąć wspólną walutę euro. Z tego względu polskie przedsiębiorstwa muszą w swych planach rozwojowych uwzględnić konieczność dostosowania się do waluty euro i poniesienia z tego tytułu wydatków. Poznanie doświadczeń niemieckich może pomóc im w oszacowaniu przyszłych kosztów związanych z wdrożeniem nowej waluty. Analiza wyników ankiety pozwoli także na zapoznanie się z przyjętymi w niemieckim prawodawstwie bilansowym rozwiązaniami ewidencyjnymi w zakresie wprowadzenia jednolitej europejskiej waluty.

2. Uwagi metodologiczne

Przygotowana przez autorkę artykułu ankieta miała określić, z jakiego rodzaju kosztami związane było przystosowanie się niemieckich przedsiębiorstw do waluty euro, jakiego rzędu były to kwoty oraz jakie rozwiązania w zakresie zasad uznawania przyjęły badane jednostki odnośnie do tych kosztów.

Ankieta została rozesłana pocztą do dyrektorów finansowych (lub głównych księgowych) 300 przedsiębiorstw niemieckich. Listy były adresowane imiennie do konkretnych osób, a do każdej ankiety dołączono list z niezbędnymi informacjami o celu badania i z podziękowaniami za współpracę. Listę firm sporządzono losowo, wykorzystując bazę danych zaczerpniętą z Internetu. Badanie przeprowadzono w czerwcu i lipcu 2006 r.

Ankieta składała się z 5 pytań różnego typu, wśród których przeważały pytania otwarte.

Pytanie 1 pozwoliło na uzyskanie ogólnych informacji o przedsiębiorstwie, dotyczących branży, formy prawnej działalności, sumy bilansowej, wielkości zatrudnienia i obrotów przedsiębiorstwa.

Kolejne dwa pytania dotyczyły wysokości i struktury kosztów poniesionych w ramach techniczno-organizacyjnego przystosowania badanych jednostek do waluty euro. Przedsiębiorstwa miały potwierdzić powstanie założonych przez autorkę ankiety rodzajów kosztów oraz wskazać ich wysokość.

Założono powstanie dziewięciu rodzajów kosztów:

- dostosowanie systemów komputerowych,
- wewnętrzne działania informacyjne (np. szkolenia pracowników),
- zewnętrzne działania informacyjne (np. informacja dla klientów i dostawców),
- wymiana lub dostosowanie urządzeń technicznych,
- dostosowanie istniejących umów,
- dostosowanie faktur, formularzy, cenników i innych dokumentów,
- usługi doradców,
- podawanie oznaczeń cen w dwóch walutach,
- inne.

W otwartej pozycji „inne“ przedsiębiorstwa mogły wskazać te rodzaje kosztów, których nie założyła autorka ankiety, a które mogły powstać w badanych przedsiębiorstwach w związku z wprowadzeniem euro.

Trzecia część ankiety dotyczyła ujęcia w ewidencji księgowej badanego przedsiębiorstwa kosztów związanych z wprowadzeniem waluty euro. Pytanie 4 miało pomóc ustalić, ile z badanych przedsiębiorstw skorzystało ze stworzonej przez ustawodawcę niemieckiego możliwości utworzenia tzw. pomocniczej pozycji bilansowej, pozwalającej na aktywację części kosztów związanych z wdrażaniem nowej waluty. Z kolei pytanie 5 miało wskazać, ile przedsiębiorstw utworzyło rezerwy na koszty związane z przygotowaniem się do wprowadzenia waluty euro, w jakiej wysokości i w jakich latach obrotowych.

Wielkości podawane w ankiecie przez przedsiębiorstwa nie wynikają z wartości księgowych, lecz mają charakter szacunkowy. W kosztach związanych z wprowadzeniem euro badane jednostki uwzględniały zużycie zarówno usług obcych, jak i samej pracy.

Koszty związane z podwójnym oznaczeniem cen ponoszone są przez przedsiębiorstwa zajmujące się handlem detalicznym. Ponieważ żadne przedsiębiorstwo tej branży nie odpowiedziało na ankietę, pozycja ta została pominięta w cołościowej prezentacji wyników.

3. Charakterystyka przedsiębiorstw biorących udział w badaniu

Odpowiedzi na ankietę udzieliło 76 z 300 proszonych o to dyrektorów przedsiębiorstw, czyli wypełniono ok. 25,3% ogółu rozesłanych kwestionariuszy. Firmy nie zawsze odpowiadały na wszystkie pytania zawarte w badaniu ankietowym. Cztery firmy nie udzieliły szczegółowych odpowiedzi odnośnie do rodzajów kosztów ponoszonych w związku z wprowadzeniem euro. Sześć z nich nie podało wysokości utworzonej przez nie pomocniczej pozycji bilansowej, a jedna wysokości utworzonej rezerwy. Ponadto dziewięć przedsiębiorstw nie udzieliło kompletnej odpowiedzi na pytania dotyczące charakterystyki ankietowanych przedsiębiorstw.

3.1. Klasyfikacja badanych przedsiębiorstw według wielkości

Objęte badaniem przedsiębiorstwa można podzielić na cztery grupy:

- 5 mikroprzedsiębiorstw,
- 14 małych przedsiębiorstw,
- 28 średnich przedsiębiorstw,
- 29 dużych przedsiębiorstw.

Podziału tego dokonano na podstawie definicji mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, zawartej w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej, według której kwalifikacja przedsiębiorstw co do wielkości przedstawia się w sposób zaprezentowany w tab. 1.

Tabela 1. Definicja mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw według ustawy o swobodzie działalności gospodarczej

Wielkość przedsiębiorstwa	Wielkość zatrudnienia (os.)	i	Obroty (mln euro)	lub	Suma aktywów bilansu (mln euro)
Mikro	< 10		≤ 2		≤ 2
Małe	< 50		≤ 10		≤ 10
Średnie	< 250		≤ 50		≤ 43

Źródło: opracowanie własne na podstawie [Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. ..., art. 104-106].

3.2. Klasyfikacja badanych przedsiębiorstw według profilu działalności

W badaniu ankietowym wzięło udział:

- 42% przedsiębiorstw branży przemysłowej,
- 58% przedsiębiorstw branży usługowej.

Wśród przedsiębiorstw produkcyjnych najliczniej reprezentowana jest branża elektrotechniczna skupiająca 12% wszystkich badanych przedsiębiorstw. Drugą pod względem liczebności grupę firm przemysłowych stanowi branża maszynowa (10%). Do branży chemicznej należy 5% badanych przedsiębiorstw, do samochodowej zaś – 4%. Pozostałe branże przemysłu reprezentuje 10% badanych jednostek.

Wśród przedsiębiorstw branży usługowej przeważają branże informatycznej (39%). 8% badanych jednostek należy do branży handlowej, 5% zaś do branży energetycznej. Pozostałe usługi skupiają 6% badanych przedsiębiorstw.

3.3. Forma prawna działalności badanych przedsiębiorstw

Ankietowane przedsiębiorstwa to:

- 44 spółki z ograniczoną odpowiedzialnością,
- 26 spółek akcyjnych oraz
- 4 spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i wspólnicy spółki komandytowej.

Dwa z 76 badanych przedsiębiorstw nie ujawniły swojej formy prawnej działalności.

4. Analiza ankiety

4.1. Wysokość kosztów związanych z wprowadzeniem waluty euro

Koszty związane z wdrożeniem waluty euro w badanych przedsiębiorstwach (zob. tab. 2) wahały się pomiędzy 250 euro (w jednostce zatrudniającej 21 pracowników) a 4 800 000 euro (w jednostce zatrudniającej 12 100 pracowników). Najwięcej ankietowanych przedsiębiorstw poniosło koszty w przedziale 10 000 euro-49 000 euro – w większości małe, średnie i duże przedsiębiorstwa. Wszystkie mikroprzedsiębiorstwa poniosły koszty poniżej 10 000 euro. Warto zwrócić uwagę, że w dużych przedsiębiorstwach rozpiętość kosztów była największa – od 10 000 euro do 4 800 000 euro.

Najniższy udział kosztów związanych z wprowadzeniem euro to 0,002%, natomiast najwyższy – 1,69% obrotów przedsiębiorstwa (zob. tab. 3). W połowie badanych przedsiębiorstw sięgał on maksymalnie 0,1%, w drugiej połowie (z nielicznymi wyjątkami) mieścił się w przedziale od 0,11 do 1%. Tylko w dwóch małych przedsiębiorstwach i jednym średnim przedsiębiorstwie udział kosztów wyniósł od 1,1 do 2% obrotów.

Tabela 2. Wysokość kosztów związanych z wprowadzeniem euro w badanych przedsiębiorstwach

Wysokość kosztów (euro)	Przedsiębiorstwa				Wszystkie przedsiębiorstwa
	mikro	małe	średnie	duże	
100-900	2	1	1	0	4
1000-9000	3	5	6	0	14
10 000-49 000	0	8	16	12	36
50 000-99 000	0	0	3	4	7
100 000-499 000	0	0	2	7	9
500 000-999 000	0	0	0	4	4
1 000 000-5 000 000	0	0	0	2	2
W sumie	5	14	28	29	76

Źródło: badania własne.

Tabela 3. Udział kosztów związanych z wprowadzeniem euro w obrotach badanych przedsiębiorstw

Udział w obrotach (%)	Przedsiębiorstwa				Wszystkie przedsiębiorstwa
	mikro	małe	średnie	duże	
0,001-0,009	0	0	1	0	1
0,0-0,1	0	3	13	20	36
0,11- 1	4	6	13	8	31
1,10-2	0	2	1	0	3
W sumie	4	11	28	28	71

Źródło: badania własne.

4.2. Rodzaje i wysokość kosztów związanych ze zmianą waluty

W największej liczbie badanych przedsiębiorstw najwyższe spośród wszystkich rodzajów kosztów związanych z wprowadzeniem euro są nakłady na adaptację systemów informatycznych (zob. tab. 4). Najwięcej z badanych przedsiębiorstw, bo 26 z 72, które udzieliły tej odpowiedzi, poniosło wydatki na dostosowanie oprogramowania: od 10 000 do 49 000 euro. W 18 przedsiębiorstwach koszty te wyniosły od 1000 do 9000 euro, w 11 zaś koszty te wahały się pomiędzy 100 000 a 999 0000 euro, natomiast koszty te nie wystąpiły w ogóle tylko w 7 z 72 badanych firm.

W przypadku wewnętrznych działań informacyjnych, dostosowania umów oraz innych dokumentów przedsiębiorstwa ponosiły najczęściej koszty w przedziale od 1000 do 9000 euro.

Koszty związane z zewnętrznymi działaniami informacyjnymi, wymianą urządzeń technicznych, usługami doradców oraz koszty określane w ankiecie jako „inne” w większości badanych przedsiębiorstw nie wystąpiły w ogóle. Natomiast w przedsiębiorstwach, w których te koszty powstały w związku z wprowadzeniem waluty euro, znajdowały się najczęściej w przedziale od 1000 do 9000 euro.

Jako koszty „inne” związane z wprowadzeniem euro pojedyncze przedsiębiorstwa wymieniły koszty notarialne, koszty podróży służbowych, zakupu literatury

fachowej oraz koszty związane z udziałem w seminariach i szkoleniach (szkolenie kadry menedżerskiej).

Tabela 4. Rodzaje i wysokość kosztów związanych z wprowadzeniem euro

Przedziały kosztów (euro)	Dostosowanie systemów komputerowych	Wewnętrzne działania informacyjne	Zewnętrzne działania informacyjne	Wymiana lub dostosowanie urządzeń technicznych	Dostosowanie umów	Dostosowanie dokumentów	Usługi doradców	Pozostałe koszty
0 (nie wystąpiły)	7	16	23	34	20	8	44	45
100-900	5	1	4	1	2	7	0	1
1000-9000	18	26	19	9	20	31	11	13
10 000-49 000	26	4	3	4	8	8	10	1
50 000-99 000	1	2	2	0	2	1	1	0
100 000-499 000	9	1	0	0	0	4	3	1
500 000-999 000	2	0	0	0	0	0	0	0
Koszty zostały ujęte w innej pozycji kosztów	1	2	0	0	0	2	3	0
Koszty nie zostały oszacowane	3	20	21	24	20	11	0	11
Suma	72	72	72	72	72	72	72	72

Źródło: badania własne.

Największą część łącznych kosztów poniesionych przez wszystkie przedsiębiorstwa stanowią koszty adaptacji systemów komputerowych: wyniosły one bowiem 59% wszystkich wydatków związanych z wprowadzeniem euro (zob. tab. 5). Zwłaszcza duże przedsiębiorstwa wydały najwięcej na adaptację systemów komputerowych (61% łącznych kosztów). Drugą pozycję pod względem udziału w łącznych kosztach zajmują usługi doradców, na które przedsiębiorstwa wydały średnio 10% łącznych kosztów. Prawie tyle samo wyniosły koszty dostosowania dokumentów i wymiany urządzeń technicznych. Ich udział w łącznych kosztach to 9 i 8%. Najmniejszą część łącznych kosztów stanowi dostosowanie umów (4%) oraz pozostałe koszty (2%).

W związku z przygotowaniem do zmiany waluty zbadane przedsiębiorstwa przemysłowe poniosły koszty przeciętnie wyższe niż przedsiębiorstwa usługowe (por. tab. 6 i 7). W 3% przedsiębiorstw przemysłowych wyniosły one powyżej 1 000 000 euro, a w 9% ponad 500 000 euro, podczas gdy wśród przedsiębiorstw usługowych każdorazowo 2% z nich poniosło koszty tego rzędu. Najniższe kwoty kosztów (od 100 do 900 euro) dotyczyły jedynie jednostek usługowych (9%), również więcej z nich (23%) poniosło koszty w przedziale od 1000 do 9000 euro.

Tabela 5. Udział poszczególnych rodzajów kosztów w łącznych kosztach wprowadzenia euro (w %)

Rodzaje kosztów	Przedsiębiorstwa				Wszystkie przedsiębiorstwa
	mikro	małe	średnie	duże	
Dostosowanie systemów komputerowych	25	35	45	61	59
Wewnętrzne działania informacyjne	0	4	10	4	5
Zewnętrzne działania informacyjne	4	7	4	3	3
Wymiana urządzeń technicznych	7	1	3	8	7
Dostosowanie umów	30	22	7	3	4
Dostosowanie dokumentów	13	23	23	7	9
Usługi doradców	14	6	5	11	10
Oznaczenia cen w dwóch walutach	1	0	0	0	0
Pozostałe koszty	6	2	3	2	2

Źródło: badania własne.

Tabela 6. Koszty związane z wprowadzeniem euro w przedsiębiorstwach przemysłowych

Przedziały kosztów (euro) \ Branże (%)	Elektro-techniczna	Maszyny i urządzenia	Chemiczna	Samochodowa	Pozostałe	Wszystkie branże przemysłowe
100-900	0	0	0	0	0	0
1000-9000	0	0	0	0	50	13
10 000-49 000	56	88	50	33	13	50
50 000-99 000	22	0	25	0	13	13
100 000-499 000	0	13	0	67	13	13
500 000-999 000	22	0	0	0	13	9
1 000 000-5 000 000	0	0	25	0	0	3

Źródło: badania własne.

Tabela 7. Koszty związane z wprowadzeniem euro w przedsiębiorstwach usługowych

Przedziały kosztów (euro) \ Branże (%)	Handlowa	Informatyczna	Energetyczna	Pozostałe	Wszystkie branże usługowe
100-900	0	13	0	0	9
1000-9000	0	30	0	20	23
10 000-49 000	80	43	50	20	45
50 000-99 000	0	7	25	0	7
100 000-499 000	0	7	25	40	11
500 000-999 000	0	0	0	20	2
1 000 000-5 000 000	20	0	0	0	2

Źródło: badania własne.

Spośród wszystkich branż badanych przedsiębiorstw najniższe koszty związane z wprowadzeniem waluty euro poniosły przedsiębiorstwa z branży informatycznej. W 13% z nich wyniosły one od 100 do 900 euro, w 30% – poniżej 10 000 euro, w 43% zaś – poniżej 50 000 euro. Natomiast najwyższe koszty wystąpiły w 25% przedsiębiorstw z branży chemicznej oraz w 20% jednostek z branży handlowej. Najczęściej ponoszone koszty, rzędu od 10 000 do 49 000 euro, dotyczyły 50% przedsiębiorstw z branży przemysłowej oraz 45% z branży usługowej.

4.3. Ujęcie bilansowe kosztów związanych z wprowadzeniem waluty euro

Zastosowanie pomocniczej pozycji bilansowej

Z przepisów niemieckiego kodeksu handlowego (HGB) (§ 246 ust. 1, § 248 ust. 2) wynika, że poniesione przez przedsiębiorstwa koszty można ująć w aktywach bilansu, jeśli związane są one z nabyciem lub wytworzeniem we własnym zakresie materialnych składników majątkowych (niem. *Vermögensgegenstand*) oraz z nabyciem niematerialnych składników majątkowych (niem. *immaterieller Vermögensgegenstand*). W odniesieniu do kosztów związanych z wprowadzeniem euro w przedsiębiorstwach przepisy te obejmowały wypadki poniesione na nabycie nowych, dostosowanych do waluty euro automatów do sprzedaży, kas fiskalnych, skanerów oraz oprogramowania komputerowego.

W celu złagodzenia wpływu kosztów związanych z wdrożeniem nowej waluty w przedsiębiorstwach na wynik finansowy jednostek ustawodawca niemiecki w „Przepisach przejściowych dotyczących wprowadzenia euro” zawartych w Ustawie wprowadzającej do niemieckiego kodeksu handlowego (EGHGB) uwzględnił specjalną regulację, która powiększyła dotychczas możliwy zakres aktywowania kosztów. Artykuł 44 EGHGB dopuścił ujęcie kosztów związanych z wprowadzeniem euro w aktywach bilansu w postaci tzw. pomocniczej pozycji bilansowej (niem. *Bilanzierungshilfe*), czyli jako „koszty związane ze zmianą waluty na euro” (niem. *Aufwendungen für die Währungsumstellung auf den Euro*), jeśli dotyczyły one wartości niematerialnych i prawnych wytworzonych przez przedsiębiorstwo we własnym zakresie. Regulacja ta ustanowiła odstępstwo od przepisów § 248 ust. 2 HGB, które zawierają zakaz ujmowania w aktywach bilansu nie nabytych odpłatnie niematerialnych składników majątkowych.

W praktyce art. 44 EGHGB umożliwił aktywowanie kosztów poniesionych na dostosowanie we własnym zakresie oprogramowania komputerowego do waluty euro, a przez to rozłożenie nagromadzonych w trzyletnim okresie przejściowym wydatków, związanych z wprowadzeniem euro na przyszłe okresy sprawozdawcze.

Możliwość utworzenia specjalnej pozycji bilansowej na koszty wprowadzenia euro w przedsiębiorstwach nie przewidziało niemieckie prawo podatkowe [Bundesministerium der Finanzen..., 1988, nr 9.4]. Wytworzone we własnym zakresie wartości niematerialne i prawne w związku z wprowadzeniem euro stanowiły koszty bieżącego okresu i w momencie powstania powinny zostać odniesione na wynik finansowy.

Analiza wyników przeprowadzonego badania ankietowego upoważnia do stwierdzenia, że pomocnicza pozycja bilansowa nie znalazła powszechnego zastosowania wśród przystosowujących się do nowej waluty niemieckich przedsiębiorstw: z możliwości aktywowania części kosztów poniesionych z tego tytułu na wytworzone we własnym zakresie niematerialne przedmioty (składniki) skorzystało jedynie 8 z 76 badanych jednostek, co stanowi ok. 10,5% ogółu badanych przedsiębiorstw. Na pytanie dotyczące wysokości aktywowanych kosztów odpowiedzi udzieliły tylko dwie z nich.

Tabela 8. Zastosowanie pomocniczej pozycji bilansowej „koszty związane ze zmianą waluty na euro”⁴⁴

Wielkość przedsiębiorstwa	Łączne koszty wprowadzenia euro (euro)	Koszty dostosowania systemów informatycznych (euro)	Wysokość pomocniczej pozycji bilansowej (euro)
Średnie	125 000	40 000	1000
Duże	10 000	10 000	10 000

Źródło: badania własne.

W przypadku pierwszego przedsiębiorstwa wysokość aktywowanych kosztów wynosiła 1000 euro. W porównaniu z łącznymi kosztami wdrożenia waluty euro (125 000 euro) oraz kosztami dostosowania systemów informatycznych (40 000 euro) poniesionymi przez to przedsiębiorstwo wysokość utworzonej pomocniczej pozycji bilansowej była znikoma (bardzo niska). Odwrotnie sytuacja kształtowała się w drugim przedsiębiorstwie, które utworzyło pomocniczą pozycję bilansową w wysokości 10 000 euro: wszystkie oszacowane przez przedsiębiorstwo koszty przystosowania do waluty euro zostały ujęte w aktywach bilansu za pomocą pomocniczej pozycji bilansowej.

Jak widać, zakres aktywowanych kosztów w obu przedziałach znacznie się różni. Jednakże ze względu na nikłość danych nie jest możliwe oszacowanie stopnia, w jakim przedsiębiorstwa wykorzystwały możliwość rozłożenia na przyszłe okresy kosztów związanych z wprowadzeniem euro za pomocą pomocniczej pozycji bilansowej.

Tworzenie rezerw na koszty związane z wprowadzeniem euro

Niemiecki ustawodawca nie przewidział specjalnych regulacji dotyczących tworzenia rezerw w związku z przewidywanymi kosztami wprowadzenia euro do przedsiębiorstw. Dlatego kwestię dopuszczalności ujęcia w pasywach bilansu przyszłych kosztów z tego tytułu w postaci rezerw należało rozstrzygnąć, opierających się na obowiązujących przepisach bilansowych.

Na podstawie §249 HGB, który wymienia dopuszczalne tytuły tworzenia rezerw, w literaturze przedmiotu wyróżnia się dwa rodzaje rezerw: rezerwy na niepewne zobowiązania oraz rezerwy na koszty.

Rezerwy na niepewne zobowiązania, jak sama nazwa wskazuje, charakteryzują się występowaniem zobowiązania wobec osób trzecich, które może mieć charakter publicznoprawny, cywilnoprawny lub zwyczajowy. Ponadto przyszłe zobowiązania muszą mieć związek z działalnością przedsiębiorstwa w przeszłości, tj. powin-

no dać się je przyporządkować przeszłym okresom sprawozdawczym, oraz musi istnieć prawdopodobieństwo ich wykorzystania w przyszłości.

Ze względu na to, że ustawodawstwo zobowiązujące przedsiębiorstwa do wdrożenia euro nabrało mocy prawnie wiążącej dopiero z upływem okresu przejściowego, tworzenie rezerw na zobowiązania ze względu na występowanie zobowiązania publicznoprawnego nie mogło zostać uzasadnione [Lemnitzer, Stein 2000, s. 106]. Ponadto zobowiązania tego nie dało się przyporządkować przeszłym okresom sprawozdawczym jednostki, co stanowi niezbędny warunek tworzenia tego typu rezerw.

Według § 249 ust. 2 HGB, przedsiębiorstwa mogą tworzyć rezerwy na ściśle określone, odnoszące się do danego albo wcześniejszego roku obrotowego koszty, które w dniu rocznego zamknięcia ksiąg handlowych są prawdopodobne lub pewne, ale których wysokość lub czas wystąpienia nie są określone.

Dopuszczalność tworzenia rezerw na koszty związane z wdrożeniem euro do przedsiębiorstw była kwestią sporną w literaturze przedmiotu i kręgach opinio-twórczych. Kontrowersje wynikały z różnej interpretacji drugiego warunku tworzenia rezerw na koszty według § 249 ust. 2 HGB, dotyczącego związku przyszłych kosztów z danym lub poprzednim rokiem obrotowym.

Główny Komitet Instytutu Biegłych Rewidentów w Niemczech traktuje ten warunek jako niezbędny do tworzenia rezerw na koszty. Ze względu na to, że przyszłych wydatków związanych z wprowadzeniem euro nie można było przyporządkować zrealizowanym w przeszłości przychodom, komitet odrzucił możliwość tworzenia rezerw na koszty z tego tytułu [Institut der Wirtschaftsprüfer... 1997, s. 402].

Jednakże część niemieckiego piśmiennictwa fachowego nie interpretuje tego warunku w jego dosłownym znaczeniu, lecz uznaje, że pomiędzy przyszłymi wydatkami a działalnością przedsiębiorstwa w przeszłości powinien istnieć jedynie ogólny związek. Ponadto utrzymuje, że przy jego wykładni należy kierować się intencją ustawodawcy, który ustanawiając regulację § 249 ust. 2 HGB, kierował się w pierwszym rzędzie nie stworzeniem możliwości antycypacji związanych ze zrealizowanymi przychodami przyszłych wydatków, ale potrzebą „wygładzenia” wyniku finansowego, czyli równomiernego rozłożenia na lata obrotowe przyszłych kosztów przypadających nieregularnie i w dużym natężeniu [Dömer, Pfitzer 1998, s. 61; Tischbierek 1997, s. 1041; Adler, Düring, Schmaltz 1998; § 249 Abs. 2 HGB, nr 207].

Tabela 9. Tworzenie rezerw na koszty w związku z wprowadzeniem waluty euro

Wielkość przedsiębiorstwa	Łączne koszty wprowadzenia waluty euro	Wysokość utworzonej rezerwy	Rok obrotowy
Małe	25 000	brak danych	1999
Średnie	24 000	20 000	2001
Duże	50 000	10 000	2001
Duże	135 000	25 000	2000

Źródło: badania własne.

Ponieważ działania związane z wprowadzeniem waluty euro polegały na dostosowaniu istniejących w przedsiębiorstwie systemów i procesów, a nagromadzenie kosztów z tym związanych przypadło w relatywnie krótkim okresie, tj. trzech lat okresu przejściowego, tworzenie rezerw na koszty, według części autorów, można było uznać za dopuszczalne.

W przeciwieństwie do prawa bilansowego niemieckie prawo podatkowe nie uznaje tworzenia rezerw na koszty według § 249 ust. 2 HGB.

Spośród badanych 76 przedsiębiorstw tylko cztery utworzyły rezerwy na koszty w związku z wejściem w życie unii walutowej, co stanowi 5,3% ogółu. Uzyskane wyniki prezentuje tab. 9.

Wśród przedsiębiorstw, które utworzyły rezerwy na koszty, było jedno przedsiębiorstwo małe, jedno średnie i dwa duże, a wysokość rezerw wahała się od 10 000 do 25 000 euro. Rezerwy tworzone były zarówno na początku okresu przejściowego (1999 r.), w jego trakcie, jak i w ostatnim etapie, czyli w 2001 r.

5. Wnioski końcowe

Większość badanych małych, średnich i dużych przedsiębiorstw poniosła koszty związane z wdrożeniem euro rzędu 10 000-49 000 euro. W mikroprzedsiębiorstwach wysokość kosztów najczęściej plasowała się w przedziale od 1000 do 9000 euro. Udział kosztów wprowadzenia euro w obrotach większości przedsiębiorstw mieścił się w przedziale od 0,01 do 0,1%.

Najbardziej kosztowna dla przedsiębiorstw przystosowujących się do nowej waluty była adaptacja systemów informatycznych. Inwestycje w systemy informatyczne stanowiły również największą część poniesionych przez jednostki łącznych kosztów: średnio 59%. Było to związane z tym, że do nowej waluty musiały zostać dostosowane wszystkie te dziedziny aktywności przedsiębiorstw, w których waluta odgrywała ważną rolę, czyli obrót płatniczych jednostek oraz cały ich system księgowy – dziedziny wspierane w głównej mierze przez rozbudowane i kosztowne systemy informatyczne.

Udział kosztów związanych z adaptacją oprogramowania był tym wyższy, im większe było badane przedsiębiorstwo. Warto zwrócić uwagę, że w dużych przedsiębiorstwach wysokość kosztów była bardzo zróżnicowana, co mogło wynikać z różnych form przeprowadzenia adaptacji do nowej waluty: m.in. 39% badanych przedsiębiorstw, tj. 28 z 72 (zob. tab. 4), korzystało z pomocy firm doradczych i programistów zewnętrznych.

Ponadto nie bez znaczenia był stopień stadaryzacji oprogramowania komputerowego. Przedsiębiorstwa, które dokonały zakupu standardowego oprogramowania kompatybilnego z walutą euro, np. SAP R/3, uniknęły większości kosztów związanych z wprowadzeniem euro. Dostosowanie oprogramowań indywidualnych, dopasowanych do potrzeb pojedynczych przedsiębiorstw, było bardziej kosztowne niż uwzględnienie euro w aktualizacjach oprogramowań standardowych. To właśnie może tłumaczyć różną wysokość kosztów związanych z wprowadzeniem euro w dużych przedsiębiorstwach.

Wprowadzenie waluty euro związane było z dostosowaniem znacznej liczby dokumentów i umów. Koszty z tym związane stanowiły w sumie 13% wszystkich kosztów przedsiębiorstw związanych z wprowadzeniem euro. W przypadku większości jednostek sięgały one od 1000 do 9000 euro.

W ewidencji bilansowej niewiele przedsiębiorstw skorzystało z możliwości aktywowania kosztów związanych z wdrożeniem euro i zamortyzowania ich w późniejszych okresach. Tzw. pomocniczą pozycję bilansową utworzyło tylko 10,5% badanych przedsiębiorstw. Małe zainteresowanie przedsiębiorstw możliwością odroczenia wpływu tych kosztów na wynik finansowy mogło być związane z tym, że art. 44 EGHGB dopuścił aktywowanie tylko ograniczonej części kosztów przystosowania przedsiębiorstw do waluty euro – związanych z wytworzeniem we własnym zakresie niematerialnych składników majątkowych. Oznaczało to, że koszty te musiały spełniać ogólne kryteria składnika majątkowego. Dlatego wiele pozycji kosztów inwestycji w systemy komputerowe w związku z przystosowaniem ich do waluty euro nie kwalifikowało się do umieszczenia w pomocniczej pozycji bilansowej, np. wytworzenie programów konwersji danych – ich korzyści ekonomiczne nie wykraczały poza dzień bilansowy. Podobnie było z kosztami instalowania konwertorów do przeliczania danych czy dodatkowych pól walutowych (nie stanowiły one kosztów ulepszenia), a wreszcie z innymi kosztami, takimi jak koszty szkoleń czy dostosowania dokumentacji.

Z możliwości uprzedzenia przyszłych wydatków i utworzenia rezerwy na koszty skorzystało jedynie 5,3% ankietowanych jednostek. Fakt ten można tłumaczyć z jednej strony niejasną sytuacją odnośnie do dopuszczalności ich tworzenia, z drugiej zaś nieuznaniem tej rezerwy przez prawo podatkowe.

Tak rzadkie wykorzystanie pomocniczej pozycji bilansowej do odroczenia kosztów oraz rezerw na koszty do ich antycypacji oznacza, że koszty związane z wprowadzeniem waluty euro ze względu na swoją istotę stanowiły w sprawozdaniach finansowych przeważnie koszty bieżącego okresu i w momencie ich poniesienia zostały ujęte w wyniku finansowym przedsiębiorstw.

Załącznik 1

FRAGEBOGEN ZU DEN KOSTEN DER EURO-EINFÜHRUNG
IN DEUTSCHEN UNTERNEHMEN

I. Informationen zum Unternehmen

Branche		Rechtsform: ☐ AG ☐ GmbH ☐ GmbH & Co. KG ☐ KG ☐ KGaA ☐ andere:
Bilanzsumme		
Anzahl der Mitarbeiter		
Umsatz		

II. Wie hoch waren die Gesamtkosten der Euro-Einführung in Ihrem Unternehmen (Eigenleistung und Fremdleistung)?

--

III. Welche Kosten (und ungefähr in welcher Höhe) sind in Ihrem Unternehmen im Detail angefallen bei der technisch-organisatorischen Umstellung auf den Euro?

Kostenarten	Euro-Betrag
EDV-Umstellung	
Interne Informationsaktivitäten (z.B. Mitarbeiterschulungen)	
Externe Informationsaktivitäten (z.B. Kundeninformationen)	
Austausch (bzw. Anpassung) von technischen Einrichtungen wie Automaten, Kassen, Scannern	
Anpassung bestehender Verträge	
Anpassung von Belegen, Formularen und Preislisten (und anderen Unterlagen)	
Zuziehen von externen Beratern	
Doppelte Preisauszeichnung	
Andere	

IV. Wurde in Ihren Jahresabschlüssen die Bilanzierungshilfe „Aufwendungen für die Währungs-umstellung auf den Euro“ in Anspruch genommen?

JA	NEIN
----	------

Wenn ja, in welcher Höhe?

--

V. Wurden in Ihren Jahresabschlüssen im Zusammenhang mit der Euro-Einführung Rückstellungen gebildet? Wenn ja, in welcher Höhe und in welchen Steuerjahren?

--

Für Anmerkungen zu diesem Fragebogen verwenden Sie bitte die Rückseite

Załącznik 2

ANKIETA NA TEMAT KOSZTÓW ZWIĄZANYCH Z WPROWADZENIEM WALUTY EURO

Tłumaczenie

I. Informacje o przedsiębiorstwie:

Branża		Forma prawna: ☐ SA ☐ sp z o.o. ☐ sp. komandytowe ☐ inne:
Suma bilansowa		
Liczba pracowników		
Obroty		

II. Jak wysokie były koszty wprowadzenia waluty euro?

III. Jakie koszty (i mniej więcej w jakiej wysokości) przypadły na techniczno-organizacyjne wprowadzenie nowej waluty?

Rodzaje kosztów	Kwota
Dostosowanie systemów komputerowych	
Wewnętrzne działania informacyjne (np. szkolenia pracowników)	
Zewnętrzne działania informacyjne (np. informacja dla klientów)	
Wymiana (dostosowanie) urządzeń technicznych, m.in. automatów do sprzedaży, kas, skanerów	
Dostosowanie istniejących umów	
Dostosowanie formularzy, cenników i innych dokumentów	
Usługi doradców	
Podwójne oznaczenie cen	
Inne	

IV. Czy w związku z wprowadzeniem euro korzystano w sprawozdaniach finansowych z pomocniczej pozycji bilansowej „koszty związane ze zmianą waluty na euro”?

TAK	NIE
-----	-----

Jeśli tak, to w jakiej wysokości?

V. Czy utworzono rezerwy na koszty w sprawozdaniach finansowych w związku z wprowadzeniem waluty euro? Jeśli tak, to w jakiej wysokości i w których latach obrotowych?

Proszę o uwagi na odwrocie

Literatura

- Adler, Düring, Schmaltz, *Rechnungslegung und Prüfung der Unternehmen*, Schäffer-Poeschel Verlag, Stuttgart 1998.
- Bundesministerium der Finanzen, *Steuerliche Fragen im Zusammenhang mit der Einführung des Euro, Einführungsschreiben vom 15. Dezember 1988*, Bundessteuerblatt 1998, Teil I, S. 1625.
- Coenenberg A.G., *Jahresabschluss und Jahresabschlussanalyse. Betriebswirtschaftliche, handelsrechtliche, steuerrechtliche und internationale Grundsätze – HGB, IAS/IFRS, US-GAAP, DRS*, Schäffer-Poeschel Verlag, Stuttgart 2003.
- Dörner D., Pfitzer N., *Auswirkungen der Europäischen Währungsunion auf das Rechnungswesen und die betrieblichen Prozesse*, IDW-Verlag, Düsseldorf 1998.
- Einführungsgesetz zum Handelsgesetzbuche vom 10. Mai 1897 (EGHGB).
- Handelsgesetzbuch vom 10. Mai 1897r. (HGB).
- Institut der Wirtschaftsprüfer in Deutschland e. V., *Positionspapier zu wesentlichen Rechnungslegungsfragen im Zusammenhang mit der Einführung des Euro*, Die Wirtschaftsprüfung, Heft 12, 1997.
- Lemmitzer K.-H., Stein L., *Auswirkungen der Währungsunion auf das Rechnungswesen*, [w:] *Lemmitzer Karl-Heinz, Stein Lothar, Euro in der Unternehmenspraxis*, Schäffer-Poeschel Verlag, Stuttgart 2000.
- Tischbierek A., *Euro-Umstellung als Anwendungsfall von § 249 Abs. 2 HGB?*, Der Betrieb, Heft 21, 1997.
- Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, DzU 2004 nr 173, poz. 1807.

COSTS OF INTRODUCING OF THE EURO IN GERMAN COMPANIES (REVIEW OF THE SURVEY RESULTS)

Summary

The subject of the article concerns findings from a survey of the technical and organizational costs incurred by German companies with regard to their readjustment to the euro. The survey sets out to examine the costs of adjustment o the euro by German companies, the range of amounts and how they were formulated in company balance records. The article presents conclusions of the research.

Anna Knieper – mgr, doktorantka w Akademii Ekonomicznej.